

**Postanowienie Sądu z dnia z dnia 15 stycznia 2013 r. —
Alfacam i in. przeciwko Parlamentowi Europejskiemu**

(Sprawa T-21/12) ⁽¹⁾

(Skarga zmierzająca do stwierdzenia nieważności — Zamówienia publiczne na usługi — Postępowanie przetargowe — Świadczenie usług audiowizualnych na rzecz Parlamentu — Odrzucenie oferty ubiegającego się — Artykuły 94 i 103 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 — Skarga pozbawiona w sposób oczywisty podstawy prawnej)

(2013/C 71/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Alfacam (Lint, Belgia); Via Storia (Schiltigheim, Francja); DB Video Productions (Aartselaar, Belgia); IEC (Rennes, Francja); i European Broadcast Partners (Eubropa) (Aartselaar) (przedstawiciel: B. Pierart, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu z dnia 18 listopada 2011 r. przyznającej spółce watch tv partię 1 zamówienia publicznego EP/DGCOMM/AV/11/11 dotyczącego świadczenia usług audiowizualnych w siedzibie Parlamentu w Brukseli (Belgia), a także decyzji Parlamentu z dnia 18 listopada 2011 r. odrzucającej ofertę przedstawioną na tę partię przez Europa.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżący ponoszą swoje własne koszty oraz koszty poniesione przez Parlament Europejski.

⁽¹⁾ Dz.U. C 89 z 24.3.2012.

**Skarga wniesiona w dniu 16 października 2012 r. —
Wojciech Gęsina Firma Handlowa Faktor B. i W. Gęsina
przeciwko Komisji**

(Sprawa T-468/12)

(2013/C 71/35)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Wojciech Gęsina Firma Handlowa Faktor B. i W. Gęsina (Warszawa, Polska) (przedstawiciel: H. Mackiewicz, radca prawny)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 554/2012 z dnia 19 czerwca 2012 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów według nomenklatury scalonej.
- Obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca podnosi na poparcie skargi trzy zarzuty:

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący wydania przez Komisję zaskarżonego rozporządzenia w sposób naruszający rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, w tym w szczególności poprzez wadliwą interpretację uwag wyjaśniających do pozycji CN 9505 wyrażającą się w uznaniu, że skoro artykuł ozdobny nie zawiera żadnych odcisków, ornamentów, symboli lub napisów świątecznych, to tym samym nie został wyłącznie zaprojektowany, wyprodukowany jako artykuł świąteczny i nie jest jako taki rozpoznawalny.

Zdaniem skarżącego treść pozycji CN 9505 oraz uwag wyjaśniających do niej wskazuje, że aby uznać dany artykuł za artykuł świąteczny nie musi on posiadać konkretnych odcisków, ornamentów, symboli lub napisów bezpośredni wskazujących na dane święto.

Kwestia wyłączności zaprojektowania, wyprodukowania i rozpoznawalności artykułów świątecznych musi odnosić się do symboliki świątecznej danego artykułu w obrębie państwa członkowskiego, jego powiązania ze świąteczną tradycją i kulturą w tym państwie. Artykuł taki, będąc rozpoznawalny w danym kręgu kulturowym, jako artykuł świąteczny, nie musi (choć może) mieć dodatkowe symbole, ornamenty lub napisy podkreślające jego związek z danym świętem.

- 2) Zarzut drugi dotyczący wydania przez Komisję zaskarżonego rozporządzenia w sposób naruszający noty wyjaśniające do Nomenklatury Scalonej Wspólnot Europejskich ⁽²⁾ do pozycji CN 9505, poprzez ich wadliwą interpretację polegającą na uznaniu, że skoro artykuł ozdobny nie zawiera żadnych odcisków, ornamentów, symboli lub napisów świątecznych, to tym samym nie został wyłącznie zaprojektowany, wyprodukowany jako artykuł świąteczny i nie jest jako taki rozpoznawalny.

Noty wyjaśniające do CN wskazują wyraźnie, że produkty klasyfikowane do pozycji CN 9505 zgodnie ze swoją budową i wzorem (odciski, ornamenty, symbole lub napisy), przeznaczone są do użytku podczas określonego święta. Użyte w nawiasie wyrazy stanowią tylko przykładowe określenie tego, co może być „budową i wzorem” produktu. Innymi słowy nomenklatura scalona nie wyklucza sytuacji, gdy produkt (jako taki) w danym kręgu kulturowym jest symbolem konkretnych świąt, mimo, że produkt nie nosi żadnych odcisków, ornamentów, symboli lub napisów.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Komisję zasady równego traktowania, poprzez dopuszczenie do sytuacji, w której jednej kategorii produktów (sztucznym kwiatom i roślinom używanym w święta) odbiera się przymiot świąteczności z uwagi na brak odcisków, ornamentów, symboli lub napisów świątecznych, a innym kategoriom przynajmniej się taką cechą stosownie do pozycji CN 9505, pomimo, że artykuły te takich odcisków, ornamentów, symboli lub napisów świątecznych nie posiadają.

W obrocie prawnym Unii Europejskiej funkcjonują wiążące informacje taryfowe, wydane przez poszczególne państwa członkowskie, wskazujące klasyfikację w obrębie pozycji CN 9505 dla artykułów (w tym też będących sztucznymi kwiatami), które nie są opatrzone konkretnymi symbolami, wzorami, czy ornamentami. Jest to potwierdzeniem faktu, że artykuł sam w sobie, bez napisów czy ornamentów może być w kręgu kulturowym danego kraju UE symbolem konkretnych świąt i z tego względu jest tam rozpoznawalny, zaprojektowany i wyprodukowany jako artykuł świąteczny.

Ani z uwag do działu CN 95, ani z komentarza do not wyjaśniających do CN nie wynika, że produkt, aby uzyskać status artykułu świątecznego musi być rozpoznawany jako świąteczny na terenie całej Unii Europejskiej. Takie rozumienie „artykułu świątecznego” prowadziłoby do sytuacji, gdy jedynie nieliczne wyroby spełniałyby te kryteria. Unia Europejska jest zamieszkała przez ponad 500 mln obywateli o różnej tradycji i kulturze oraz różniących się wyznaniem. Nie tylko zatem nie występuje wspólna unijna tradycja świąteczna ale wręcz katalog dni świątecznych w poszczególnych państwach członkowskich jest różny. Wreszcie niektóre wskazane wprost w pozycji 9505 produkty mają charakter świąteczny jedynie w niektórych państwach członkowskich a tradycja ta nie jest znana w pozostałych państwach członkowskich, bądź jest mało popularna.

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2012 r. — Mory i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-545/12)

(2013/C 71/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mory SA (Pantin, Francja), Mory Team (Pantin); i Compagnie française superga d'investissement dans le service (CFSIS) (Miramont, Francja) (przedstawiciele: adwokaci B. Vatier i F. Loubières)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca podnosi pięć zarzutów w uzasadnieniu skargi na decyzję Komisji C(2012) 2401 wersja ostateczna z dnia 4 kwietnia 2012 r., w drodze której Komisja precyzuje, iż nałożony na spółki Sernam w art. 2 decyzji Komisji C(2012) 1616 wersja ostateczna z dnia 9 marca 2012 r. obowiązek zwrotu pomocy państwa nie obejmuje ewentualnych nabywców aktywów grupy Sernam ⁽¹⁾.

- 1) Zarzut pierwszy oparty na braku kompetencji Komisji do wydania zaskarżonej decyzji i na dokonaniu w ten sposób nadużyciu władzy, ponieważ Komisja nie miała kompetencji do wydania decyzji stwierdzającej, że procedura przyjęta w celu wykonania decyzji z dnia 9 marca 2012 r. nie stanowi jej obejścia bez ponownego szczegółowego badania.
- 2) Zarzut drugi oparty na naruszeniu obowiązku zastosowania formalnego postępowania wyjaśniającego w ramach kontroli pomocy państwa w przypadku poważnych wątpliwości.
- 3) Zarzut trzeci oparty na sprzeczności przedmiotu i uzasadnienia, ze względu na to, że z jednej strony przedmiot decyzji, na którą powołuje się Komisja i jej rzeczywista treść, nie są zdaniem strony skarżącej równoważne, a z drugiej strony w decyzji przyjęto sprzeczne kryteria w celu dokonania oceny braku ciągłości gospodarczej pomiędzy działalnością objętą pomocą a nabywcą tej działalności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 256, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 133, s. 1.